

«Val la pena formar part d'un procés que ajuda a tirar endavant les persones»

D'esquerra a dreta, la Jadiya Sidibeh i la Marta Ullate.

Em presenten la Marta Ullate i la Jadiya Sidibeh perquè m'expliquin les seves experiències com a voluntàries al Casal dels Infants de Salt.

Per què vas començar a fer voluntariat al Casal dels Infants de Salt?

L'any passat vaig fer un curs d'inserció laboral per a persones amb discapacitats o en risc d'exclusió social. Havia de fer les pràctiques, i vaig triar fer-les al Casal dels Infants perquè me n'havien parlat molt bé. Vaig entrar a l'equip del projecte Xarxa d'Accés al Treball (XAT), que orienta i forma joves de 16 a 30 anys perquè tinguin eines i estratègies per trobar una feina i quedar-s'hi. Vam engegar un munt d'iniciatives, com ara cursos monogràfics d'hostaleria. Em va agradar tant que quan vaig acabar les pràctiques vaig seguir al projecte com a voluntària.

Quan vaig acabar l'ESO, no vaig poder estudiar el batxillerat artístic, degut a la meva situació econòmica. Com que els infants em despertaven molta curiositat per la seva manera d'actuar i pensar, vaig començar un cicle formatiu de grau superior en educació infantil. La teoria està molt bé, però no volia esperar per entrar en contacte amb els nens, per això vaig accedir al projecte Vincles del Casal dels Infants. Coneixia bé l'associació perquè la meva germana i els meus cosins hi havien participat, rebent un molt bon acompanyament.

Com van ser els primers dies?

El primer dia vam fer una sessió d'acollida a persones immigrades que volien treballar però no sabien com aconseguir-ho. Estaven una mica perdudes. Vaig haver de ser molt observadora i escoltar-les per poder conèixer-les i saber com assessorar-les. Un cop vaig familiaritzar-me amb les seves inquietuds i experiències, amb l'educadora del projecte vam començar a fer-los propostes perquè definissin el seu itinerari professional.

El primer dia vaig trobar-me amb 15 nens i les seves mares. No paraven de plorar! Em vaig posar una mica

nerviosa, però sabia que els petits tenen una manera d'expressar les emocions una mica explosives... A més, tenia al meu costat una educadora amb experiència, cosa que em va acabar de tranquil·litzar. Al principi no volien apropiarse gaire a mi, però va durar poc. De seguida em van començar a demanar que jugués amb ells.

Per què creieu que és important l'acompanyament que ofereix el Casal dels Infants?

En el cas de les persones que venen a la XAT, són gent que vol treballar però no sap ni de què, ni com, ni si té les habilitats per fer-ho. Nosaltres els fem de guies perquè coneguin eines i estratègies per trobar feina: des de recomanar-los cursos formatius o que aprenguin bé el català, a donar-los pautes per redactar un bon currículum. L'any passat vam acompanyar 77 joves, i hi ha llista d'espera per apuntar-se al projecte.

A Vincles mirem que les mares i els seus fills de 0 a 3 anys reforcin el lligam materno-infantil durant el procés de criança. Els nens juguen i aprenen alhora que adquireixen els hàbits que hauran de tenir quan entrin a l'escola. Crec que una cosa important del projecte és que a l'equip ens esforcem perquè les mares es comuniquin i trenquin la barrera de la llengua. La majoria són dones immigrades, i parlen molt poc el català i el castellà. Quan aconsegueixen comunicar-se és més fàcil per a elles accedir a coneixements i informació, i així fer valer els seus drets.

Què fa que el vostre voluntariat sigui gratificant?

Cada cop que sé d'algú que a través de la XAT ha trobat una feina o s'ha posat a estudiar alguna cosa que li agrada, sento que l'aportació que faig com a voluntària té un sentit.

El simple fet de saber que les mares de Vincles han fet el pas de participar al Casal dels Infants amb les seves criatures buscant la manera de millorar la seva inclusió social.

I a l'associació, com us han acollit?

M'agrada que cada vegada em deleguin més funcions i coses a fer perquè sento que confien en mi i em fa sentir còmoda. Aquesta confiança és fonamental per aprendre i acabar sent útil, que és el més important en una entitat social perquè sempre hi ha molta feina per fer.

Em sento una més de l'equip. Les meves companyes m'ajuden molt, em donen moltíssima informació sobre psicòlegs, pedagogs o el model educatiu de l'escola nova. Tot el que m'ensenyen ho sumo a l'aprenentatge teòric que estic fent a l'institut.

Què li dirieu a algú que es plantegi fer voluntariat al Casal dels Infants?

Que és tota una experiència. Tenir contacte amb les persones i formar part d'un procés perquè tirin endavant val la pena. Et fa sentir útil davant la societat.

Li diria que al Casal dels Infants comprovarà que els nens i les nenes, i em refereixo als de 0 a 3 anys, que són els que més conec, no només tenen la capacitat d'aprendre, sinó d'ensenyar-nos moltes coses quan els fem costat.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2018/03/08/val-pena-formar-part-dun/900070.html?utm_source=rss